

տեղ տեղ սահելով՝ բարձրացանք սահուն աւազահողի
և բնութեան ազդեցութեան ներքև քայքայուած իրա-
րու վերայ կուտուած մանր քարերու վերայէն: Այս
զառիվայրի կողն մի քսանամեայ նշանաւոր կաթոլիկ
երիտասարդի մի գերեզմանը տեսայ, որ 1882 թուին
զլորած ու մեռած էր:

Այս գերեզմանը շատ մարդոց վերայ մեծ տպա-
ւորութիւն թողած էր, ոմանք կասէին թէ «Սուրբ Սու-
քիասանց ճանապարհին նահատակուած է, որոց դա-
սակից եղած է» իսկ ոմանք ևս թէ «Իւր չար մտադրու-
թիւններուն համար արժանի պատիժն գտած է»:

Վերան կողին վերան մի քիչ ապահով տեղ բարձ-
րացանք, քանի քարեր միմեանց պատահած՝ քարայրի
նման մի բան կազմած էին, սողոսկելով մի ծակից
մտանք, միւսից ելանք, ներսը քարի վերայ մի մարդու
զլուխը հաստատուելու չափ կոփուած է, սորանից
վեր ևս նոյնպէս մի ծերպ կայ, այս երկուքին մէջ տեղ
մի աղօթատեղի՝ որոյ հիմերն միայն կերևին:

«Չարչարումն» ևս տեսանք, սակայն ես իմ ուխտս
չկարողացայ անել, նպատակս զիտէք արդէն, թողի ու-
րախ զուարթ ուխտաւորներն, գտայ հասարակ մարդիկ,
որք իմ պատիւը աւելի կը պահէին, չէին նեղանար,
եթէ զիրենք ուրախութիւնից զրկէի, հարցուցի այս
սրբավայրի շուրջն գտնուած ամեն տեղերու անուններն,
սորանից ևս գոհ չեղայ, առանձին մօտեցայ մեծ Սու-
կաւէտի ստորոտն, ուր տեղ գտնուած բլրակի մի գա-
զաթն տեսայ 16 գերեզմաններ և մի կլոր գերեզման,
որոց շուրջը թուրքի գերեզմանի նման քարեր հաս-
տատուած էին, սակայն մի քիչ շեղ, գէպի գերեզման
հակուած և լաւ կերպով իրարու մերձեցած: Գերեզ-